

www-volleybal.nl

Volleybalvereniging VVW Wervershoof

De VolleyTreffers

30^e JAARGANG Nr. 4

4 april 2009

BESTUUR

VOORZITTER	: Johan Schipper	De Gracht 23	0228 - 583492
SECRETARIS	: vacant		
PENNINGMEESTER	: Jan Laan	Zwaagdijk 271	06 - 21803103
WEDSTRIJDLEIDING	: Rik Laan	Volkersweg 16	0228 - 581030
SPONSORING	: Gert-Jan Dekker	Zwaagdijk 55	0228 - 586970
ACTIES	: Jeroen Lakeman	Floralaan 2 ^e	0228 - 582907
ACTIES	: Arjen Meester	Postweid 17, Venh.	0228 - 543892

COÖRDINATOREN

LEDENADMINISTRATIE	: Ria Lap	Europasingel 51	0228 - 582002
VOLLEYTREFFER	: Rik Laan	Volkersweg 16	0228 - 581030
ZAALDIENST	: Henk Schut	De Wilskracht 134	0228 - 582401
MARC DEEN TOERNOOI	: Henry Verdonshot	Kruin 3	0228 - 581051
(V)OL(L)EYBOLLENTOERNOOI	: Piet Bakker	Slotlaan 35	0228 - 581076
BEACHTOERNOOI	: Gert-Jan Dekker	Zwaagdijk 55	0228 - 586970
WEBSITE www-volleybal.nl	: Henry Verdonshot	Kruin 3	0228 - 581051

Voorzitter			
technische commissie	: Martijn Breg	Olympiaweg 90	0228 - 751211
Contactadres Binding	: Gert-Jan Dekker	Zwaagdijk 55	0228 - 586970

CONTRIBUTIE SEIZOEN 2008 – 2009

			MACHTIGING:
Seniorencompetitie	: € 157,00	€ 147,00	BANK:
Selectietoeslag	: € 20,00	€ 20,00	
Jeugd A	: € 111,50	€ 101,50	
Jeugd B/C	: € 85,50	€ 75,50	Rabo W'hoof
Jeugd D/E	: € 67,00	€ 57,00	36.89.51.847
Recreanten	: € 106,00	€ 96,00	

Het lidmaatschap **IS HET GEHELE VOLLEYBALSEIZOEN GELDIG**, en de contributie dient binnen 2 maanden na datum rekening te worden voldaan. Bij niet op tijd betalen wordt op de contributie € 4,50 administratiekosten in rekening gebracht.

Uitzonderingen alleen in overleg met de penningmeester.

OPGAVE en AFMELDING LIDMAATSCHAP kan uitsluitend **SCHRIFTELIJK** bij de LEDENADMINISTRATIE VOOR 1 JUNI.

TRAININGSTIJDEN 2008 – 2009

OLYMPIA	: Maandag	: 17:00 uur – 18:00 uur: JEUGD B : 18.00 uur – 19:30 uur: JEUGD A : 19.30 uur – 21:30 uur: DAMES 1 + SELECTIE : 19.30 uur – 21:30 uur: HEREN 1 + SELECTIE
DE DARS	: Woensdag	: 19:00 uur – 20:15 uur: JEUGD MB : 19:00 uur – 20:15 uur: JEUGD JB : 19:00 uur – 20:15 uur: JEUGD A + DAMES 2 : 19.00 uur – 20:15 uur: JEUGD D/E : 20:15 uur – 21:30 uur: DAMES 1 : 20:15 uur – 21:30 uur: HEREN 2 : 20:15 uur – 21:30 uur: HEREN 3 + 4 : 20:15 uur – 21:30 uur: RECREANTEN

Van de Redactie

Daar is dan eindelijk weer de VolleyTreffers (déjà vu?). Het is toch altijd weer een gedoe om hem gedrukt te krijgen. De kopij lay-outtechnisch bewerken en uitdraaien, vervolgens in een acceptabele volgorde rangschikken en de advertenties op een handige plaats invoegen. En dan daadwerkelijk drukken en in elkaar zetten. Wie krijg ik deze keer zo gek om me te helpen op een zaterdagmiddag, al is het maar een uur? Nou ja, hier is ie dan toch weer. Uiteindelijk. In de volgende VT - de laatste van het seizoen(?) - kom ik erop terug.

Kopijsluiting voor die volgende VolleyTreffers: 8 mei.

Van het Bestuur

Geslaagd voor de cursus jeugdtrainer!

Sharon Kamphuis en Dominique Warnaar hebben de opleiding jeugdtrainer VT2 met succes afgerond. Gefeliciteerd meiden, hartstikke goed!

De Pen

Hallo allemaal.

Wat leuk, na 12 jaar volleybal krijg ik de pen.

Henk, bedankt voor het compliment, haha!

Nou, zoals de meesten weten, zit ik in Dames 1 dat op het moment lekker draait. We gaan ervoor om ons in de 1ste klasse staande te houden.

Ik zit al een mooie tijd op volleybal en ik vind het een heerlijke teamsport. Ik heb leuke meiden in mijn team, waardoor we een gezellige sfeer hebben binnen de lijnen.

Ik werk al ruim 7 jaar binnen de instelling Leekerweide.

Dit is een instelling voor mensen met een verstandelijke en lichamelijke beperking. Ik zit op een woongroep met 7 cliënten die functioneren op een niveau van een 2 á 3 jarige. Hun echte leeftijd varieert van 18 tot 40 jaar. Ik begeleid en verzorg deze cliënten in hun dagelijkse levensbehoefte. Ze hebben meer een verstandelijke beperking gecombineerd met gedragsproblemen dan lichamelijke beperkingen. Ze hebben veel individuele begeleiding en activiteiten nodig. Ik ben momenteel bezig met een opleiding tot kindercoach. Dit duurt 1 jaar en dan kan ik me verder specialiseren tot kindertherapeut. Het is wel heel iets anders dan wat ik nu doe maar zeker interessant. Ik hoop dat ik over 3 jaar mijn papiertjes heb en mijn beroep ervan kan maken.

Ik ben al ruim 5 jaar gelukkig met mijn Jeffie. We wonen nu 1 jaar samen op de Slikkerdijk en dat bevalt zeer goed.

Er is niks fijner dan je eigen stekkie hebben.

Ik geef de Pen aan **Wieteke Kluiwstra**, mijn teamgenoot. Ze is dit seizoen bij ons gekomen samen met Eline. Helaas gaat Wieteke ons verlaten omdat ze het niet redt met haar studie en het reizen 3 keer per week van Utrecht naar Wervershoof. Ik zal haar zeker missen, maar begrijpen kan ik het wel. Dus Wieteke: nog even een afscheidswoordje.

Veel volleybalplezier.

Gr Karin Molenaar

=====

PEN PALS tot nu toe (tussen haakjes jaargang en nummer VT):

1. Ria Lap (17/3)	11. Frieda Schouten (20/4)	21. Elke Smit (22/2)	31. Klaas Smak (23/6)	41. Henry Verdonshot (26/2)
2. Tjeerd van Scheltinga (17/5)	12. Pierre Meester (20/5)	22. Michel Hendriks (22/3)	32. Peter Korver (24/1)	42. Ton Schouten (26/3)
3. Henk van Wielink (17/6)	13. Leon Bos (20/6)	23. Eric Hendriks (22/4)	33. Arie Reus (24/2)	43. Peter Viool (26/4)
4. Debbie Appelman (17/7)	14. Ilona Koomen (21/1)	24. Donita Fabriek (22/5)	34. André Kaarsemaker (24/3)	44. Rosalie Annes (26/5)
5. Jacques Verlaat (18/1)	15. Tiny Copier (21/2)	25. Sharon Kamphuis (22/6)	35. Cees Warnaar (24/4)	45. Liza van der Gulik (27/1)
6. Leonie Sieverding (18/4)	16. Paul Kaarsemaker (21/3)	26. Martijn Droog (23/1)	36. Marco Lankhorst (24/5)	46. Willeke Huisenga (27/2)
7. Rik Laan (19/2)	17. Marieke Verdonshot (21/4)	27. Ben Droog (23/2)	37. Jilke Rijpkema (25/1)	47. Theo Appel (27/3)
8. Marita Jaeqx (19/3)	18. Martijn Breg (21/5)	28. Klaas Meilink (23/3)	38. Richard Hekelaar (25/2)	48. Johan Schipper (27/4)
9. Anco kuin (20/2)	19. Martijn Bakker (21/6)	29. Harry Dekker (23/4)	39. Jet Bakker (25/4)	49. Sharon Kamphuis (30/1)
10. Sylvia Kieftenburg (20/3)	20. Bjorn Schouten (22/1)	30. Ans Koomen (23/5)	40. Jeroen Lakeman (26/1)	50. Dominique Warnaar (30/2)
51. Henk Schut	52. Karin Molenaar			

Recreanten

Naar De Kloet

Voor de verandering reden we zaterdagmiddag 14 februari richting De Kloet; ons thuishonk De Sluis was bezet, dus werd uitgeweken naar een andere sporthal. Henk stond op de latten en Jelle was met Donita gezellig naar Parijs. Carien was door Astrid gestrikt om te fluiten dus waren zij en Astrid alvast vooruit gegaan. (Het fluiten blijkt bepaald geen hobby te zijn van de dames.) De eerste wedstrijd traden de heren aan tegen Volley '85. Wat moeten we daarvan zeggen... Schone shirts, een pas gewreven vloer, veel geschreeuw (De Kloet is toch wel veel gehoriger dan De Sluis), maar weinig wol. Dat is zo'n beetje de omschrijving van onze eerste wedstrijd. Standen van 25-10, 25-6 en 25-11 (in ons nadeel wel te verstaan), daar wil je immers niet mee te koop lopen. De wedstrijd was dan ook gauw ten einde; dat gaf ons nog wel even de gelegenheid de laatste fase van de laatste set van onze dames te bekijken. Simokos 3 was hun tegenstander. De eerste twee sets gaven een gelijke stand: 1-1. (setstanden: 25-10 in het voordeel van VVW en 17-25). Of het mede kwam door onze aanmoedigingen weet ik niet, maar we konden genieten van een mooie slotfase van de derde set die uiteindelijk met 25-21 werd afgesloten. Weer 2 winstpunten voor onze meiden. Ze waren zo enthousiast dat ze bijna vergaten om de felicitaties van de tegenpartij in ontvangst te nemen, die al enige tijd aan het net klaar stonden.

Vervolgens voor beide ploegen een pauze; na aanvankelijk gezellig bij elkaar te hebben gezeten (ik dacht tenminste dat het gezellig was), zochten de dames een plek aan de statafel om hun inmiddels beroemde gezelschapsspel te spelen. Vraag me niet hoe het heet en hoe of het precies in elkaar steekt, maar ze hebben er vreselijk veel lol van. Dat is het belangrijkste.

Na één wedstrijd rust bonden de heren (en onze dames Carien en Marita) de strijd aan tegen Simokos 1. De eerste set kwamen we al snel op achterstand; bij een stand van 23-15 in het voordeel van Simokos wisten we toch nog tot 23-20 te komen. Heel even leek het erop dat we ons eerste setpunt binnen zouden halen. Helaas konden we geen punten meer scoren en eindigde de eerste set in 25-20. De tweede set gingen we mooi gelijk op; we kwamen steeds meer in ons spel. We stonden zelfs een aantal keren voor. Maar ook deze set moesten we de eer laten aan Simokos. De laatste set was min of meer een kopie van de tweede set; de uitslag helaas ook, zodat we ook deze middag geen punten aan ons (magere) rijtje konden toevoegen.

De dames speelden inmiddels hun tweede wedstrijd tegen Simokos 2; van een iets zwaarder kaliber als Simokos 3 (alhoewel...). Ze stonden heel goed hun mannetje (vrouwetje) tegenover dit sterk spelende team. Het is dan ook geen schande om met setstanden van 12-15, 20-25 en 15-25 van dit team te verliezen.

Om ca. kwart over 5 reden we weer huiswaarts na een mooi middagje 'Kloet'. Ik hoop dat Reny inmiddels thuis is; zij was bij de eerste de beste rotonde even de richting kwijt....

Het venijn zat (bijna) in de staart. (door Ben)

14 Maart; goedgegemust stonden we om 11.50 u op de parkeerplaats van de Dars voor ons jaarlijkse mixtoernooi van de ORVWFO: Hanke, Carien, Karin, Jacques (altijd bereid te rijden) en ondergetekende, Het wachten was nog op Carla. Omdat de klok al aardig richting 12 uur ging, besloten we langs het huis van Carla te gaan. Niet thuis; Koen meende dat z'n moeder 'te zwemmen' was. Niet zo'n gekke gedachte als je weet dat het toernooi plaats vond in De Kloet. Het kwam allemaal goed; bij De Kloet aangekomen bleek Carla ons al vooruit te zijn gegaan. Ons team was compleet, klaar om er een middag flink tegen aan te gaan. Dat hebben we ook, al leverde dat niet altijd punten op. Onze eerste wedstrijd speelden we tegen het G(h)ansenteam; een voor ons onbekende ploeg waar we niet heel veel punten wisten te verzamelen. We moesten er duidelijk nog inkomen. De eerste wedstrijd lieten we dan ook, qua winstpunten, aan ons voorbij gaan. Direct na onze eerste wedstrijd moesten we fluiten; zonder problemen brachten we deze wedstrijd tot een goed einde. (Dat lukte dus wel) Het was voor ons wel een mooie gelegenheid de tactiek van de andere teams binnen onze poule te bekijken.

Om 13.30 u bonden we de strijd aan tegen de Zweetdruppels; dat zij ingedeeld waren in de subpoule verbaasde sommigen van ons team. Ondanks sterke tegenstand wisten we de stand toch nog redelijk binnen de perken te houden. Ook deze wedstrijd sloten we - ik weet het: het wordt een beetje saai - puntloos af.

Voor onze derde wedstrijd tegen de Grobo's hadden we een half uur pauze; tijd voor een kop koffie of een 'frissie' (en een overheerlijke, ietwat zwart aangezette tosti voor Hanke).

Al gauw bleek dat ook deze ploeg niet zomaar te pakken was; we gingen aardig gelijk op, maar moesten uiteindelijk toch onze meerdere erkennen in onze tegenstander. Ondanks ons derde wedstrijdverlies lieten we de moed niet zakken en zagen de laatste wedstrijd dan ook vol optimisme tegemoet.

Na deze wedstrijd hadden we een tussenstop van 1 uur. Tijd om onze tactiek te bespreken (hadden we eigenlijk aan het begin van de middag moeten doen) en een beeld te schetsen van ons loopbaanperspectief (ben je er al uit Carla?). Het heeft ons er in ieder geval van kunnen weerhouden het Hanke-kaartspel te (moeten) spelen.

Onze tactiekbespreking resulteerde zowaar in een setwinst tegen Madjoe; graag hadden we ook de tweede set gepakt, maar doordat we iets te laat de eindspurt inzetten (ondanks de ijzersterke service van Carien) sloten we de laatste set af met een verlies van 17-20.

Eén punt van de 8 sets; geen superscore, dat geef ik toe. Desondanks kunnen we met zijn allen terugzien op een geslaagde middag met veel inzet en een wij-gevoel. Een leuk team om mee te spelen en volgend jaar zullen we laten zien dat we ook dit jaar weer wat bijgeleerd hebben.

Onze eerstvolgende competitiedag is op 4 april. Tot dan!

P.S. We behaalden, door een beter puntengemiddelde, zelfs de **voor**laatste plaats. Foto's van het toernooi zijn later in de week te zien op www.orvwfo.nl.

Heren 1

(door Breg)

Na lang gezegd te hebben, nu dan toch maar eens woord bij daad gedaan, zowaar het eerste stukje van heren 1. Aangezien we wat op achter lopen beginnen we met de laatste 3 wedstrijden, Tevoko, Volendam en de Boemel.

Zaterdag 10 januari Tevoko – VVW heren 1

Het was 12 uur toen we richting den helder reden, voor de boot naar het ver afgelegen Texel. Zelfs zo afgelegen dat een wedstrijd op vrijdag onmogelijk is. Aangezien het de moeite niet was om alleen voor de wedstrijd deze overtocht te wagen hadden we democratisch besloten om er ook meteen maar een nutteloos zuip festijn van te maken.

Na de boottocht, op zoek naar de sporthal, na 3x verkeerd te zijn gereden op de paar wegen die Texel telt (dankzij onze geweldige chauffeur Martijn Bakker, die kort daarvoor ook al tegen een paaltje was aangereken) kwamen we toch veilig op de plaats van bestemming.

We konden onze lol al niet op met het natte vooruitzicht van die avond, en begonnen met goede moed aan de eerste set. Echter het leek een collectief falen, stomme fouten en dikke Pattex onder onze schoenen. We verloren dan ook de eerste set.

Omdat we van mening waren dat ons bier 's avonds minder zou smaken als we gingen verliezen besloten we om aan te zetten en even te laten zien we de nummer 2 was.

Met meer service druk, een goed blok en aardig spel maakte we 1-1 , 1-2 en 1-3 in sets. Winst!

We moesten nog even wat mensen wegbrengen naar de boot, zij hadden de oppas en konden helaas niet meedoen aan de grote finale van de avond. Bakker had een hotel geregeld, gelegen in het centrum van de Koog, perfect tegenover DE kroeg.

Maar uitgaan zonder eten kan natuurlijk niet, eerst dus maar even naar Sam Sam (wat een eerbetoon aan het Heren 2). Volgens de Texel kenners (lees Bakker en Richard) hadden ze hier geweldige spare ribs die je niet op kon, dat moest dus even getest worden, en tja, 3 van de 4 kregen hem inderdaad niet weg, diegene die hem wel opkreeg kon dan ook geen pa of tat zeggen. Aangezien de avond nog jong was en het uitgaan op Texel wat laat op gang komt zijn we eerst maar even in de plaatselijke bijaard beland. Even een Texels biertje, een speciaaltje en een geweldige toelichting op de soortjes van de eigenaar.

Het was een uur of 11 dat we vonden, dat het tijd was om te gaan, op naar de wijsneus (ook weer een aanrader van de Texel kenners). Na eerst even onze jas in het hotel te hebben gelegd (het was er immers tegenover) op naar de kroeg, toch kon onze timing beter, de kroeg was nog leeg.

Na wat borreltjes begon het wat drukker te worden, en na een liedje lang zal hij leven (Bakker was jarig) en een paar shotjes kwamen we aardig op gang. Wat gekkigheid en gegabber verder (waarvan trouwens iedereen in de kroeg niet wist wat het was (gem. leeftijd 16)) en wat te hebben meegezongen op het kinderen voor kinderen liedje “ik zat in bad, gewoon in bad” vond iemand het tijd om even lekker tegen

PIEE

EEEEEEEEEEEEEEEEEP.....

Helaas moeten wij de rest van de avond censureren, want zoals je weet. What happens in Texel stays in Texel.

Maandag 19 januari Volendam H1 – VVW Heren 1

We zijn reeds doorgedrongen tot de 3^e ronde van de beker (na zeer zware inspanning van de coach althans die de tegenstanders slim afwas met listige e-mails en knappe afzeggingen).

Wij moesten nu aantreden tegen het 3^e divisie spelende Volendam. Een pot om afgemaakt te worden. In de 1^e set leek het daar ook aardig op, Volendam begon sterk en gaf ons geen kans, echter aan het eind van de 1^e set werden we al wat warm en begon het beter te gaan.

Volendam gaf in de 2^e set een aantal pupillen de kans om zich te bewijzen, hierdoor konden wij door sterk spel en een zeer sterk blok en service druk de 2^e set naar ons toe trekken. Ook de 3^e set wonnen wij verassend en dat beviel Volendam niet. Vooraf hadden zij geen tegenstand verwacht, het was dus tijd voor de pupillen om plaats te maken voor de basis spelers en ons even flink aan de tand te voelen. We konden nog enigszins weerstand bieden maar na een reeks slechte passes was het echt gebeurd. Het was 2-2. De 5^e set werd er voor ons niet beter op, we kwamen nog maar moeilijk aan de bal en konden daardoor aanvallend niet veel meer doen, helaas dus verloren met 3-2.

Donderdag 22 januari De Boemel – VVW heren 1

Vanavond, donderdag avond, moesten we aantreden tegen de nummer 1 van de competitie. De jonge jongen lijken bijna het beloofde team, wij hadden echter nog wat recht te zetten van de afgelopen 2 wedstrijden. De eerste wedstrijd van het seizoen hebben we moeten verliezen met 4-0, en daarvoor hadden ze Hielke uitgeschakeld.

Het begon echter al lekker, Martijn Bakker was zijn schoenen vergeten (althans zijn rechter) na wat zoekwerk zag hij nog een paar om de voeten van de scheids zitten, die was zo aardig om ze te lenen zodat bakker toch kon spelen (helaas voor leon die deze avond mee was). We speelde helemaal niet goed, passes die niet aankwamen, setup die te wisselvallig was, en de rally bal, kwam vaker op de grond dan van de grond. De eerste set gingen we dan ook roemloos onder. De tweede en derde set was iets beter echter mocht het niet baten, we stonden 3-0 achter. Het leek of we aardig last hadden van de wedstrijd van maandag. De vierde set was eigenlijk niet heel veel beter maar met een goede eindsprint wonnen we toch nog een set. 3-1 verloren

Hiermee wil ik voorlopig eindigen,
Groet Martijn.

Heren 2

Verslag VVW H2 – Wham Wham H2, d.d. 27-2-2009 (door Cees)

Voor de wedstrijd was begonnen, had ik al de mededeling gekregen dat ik de '7½' man zou zijn vandaag. Dat behoeft enige uitleg. Ik ben een tijdje (6 weken volgens de statistieken van heren 2) uit de running geweest. Een heftige griep, aangevuld met het door mijn rug gaan (in bed notabene), heeft mij een tijdje aan de kant gehouden. Vandaar dat mijn teamgenoten mij een beetje uit de wind wilden houden en ik als ½ kracht zou worden ingezet.

Nou moet ik eerlijk zeggen dat ze ook wel gelijk hebben, want de blessurestatistieken van heren 2 zijn de laatste seizoenen vrij slecht.

In ieder geval waren we gelukkig dus met een bezetting van 8 mensen. Ton Hendriks had zijn vrije avond opgeofferd om ons te helpen. Die 8 man heb je ook wel nodig in een wedstrijd tegen nummer 2 van de ranglijst. Dit was inmiddels de 3^e wedstrijd tegen een andere nummer 2. Aan de kop van de ranglijst wordt een heftige strijd uitgevochten. Wham Wham zou het niet kado gaan geven.

Nu zijn we een team dat vaak een koude start heeft. Als de diesel eenmaal een beetje op gang komt, gaat het wel weer.

De 1^e set liep gelijk op tot een stand van allebei in de 20. De exacte standen weet ik niet meer, want we hebben ons volledig moeten concentreren op de wedstrijd. In ieder geval wonnen we deze set op het randje. De 2^e set liet aanvankelijk hetzelfde beeld zien. Maar zoals gezegd was de diesel inmiddels een beetje warm geworden en ging het allemaal wat beter. Met name ons sterke wapen, de aanval, kwam beter tot zijn recht. Wham Wham liet in deze set wat eerder de kop hangen toen we eenmaal 4 – 5 punten waren uitgelopen in de set.

De 3^e set is altijd een lastige. Voor de tegenstander is het dan er op of er onder. Wham Wham deed dat zeker. Tot op het allerlaatste moment moesten we echt tot op de bodem. Een dubbel fout in ons voordeel (dat klinkt wat vreemd, ik weet het) op een stand van 24 – 24, waarbij de scheidsrechter niet kon zien of een prachtige prikbal van Wham Wham in of uit was, hield ons in de race. Wham Wham was hierdoor wat aangeslagen en wij maakten hier dankbaar gebruik van. Deze set wisten we ook naar ons toe te trekken.

De 4^e set begonnen we weer met onze frisse kracht Ton. Met wisselingen in de opstellingen qua positie werd de tegenstander enigszins van zijn stuk gebracht. Het spelverloop in de set ging gelijk op, maar op het eind van de set ging er van onze kant nog even een tandje bij en werd Wham Wham met uiteindelijk 4 – 0 aan de kant gezet.

Ik moet eerlijk zeggen dat de stand 4 – 0 een enigszins vertekend beeld geeft, want de setstanden waren aan elkaar gewaagd. Voor hetzelfde geld had het een 3 – 2 wedstrijd kunnen zijn.

Een aantal teamgenoten begint al kampioensgeluiden te maken, maar laten we de komende wedstrijden maar eens blessurevrij zien af te maken om dan gezond en wel van een mogelijk kampioenschap te gaan genieten.

VVW H2 – Madjoe H5 (door Leon)

Belangrijke wedstrijd voor heren 2 stond op het programma. Tegen één van onze concurrenten voor het kampioenschap mochten we het in de Dars opnemen. Vorige wedstrijd tegen hen eindigde in een 3-1 overwinning. Iedereen op tijd, warm, en klaar om te beginnen. Zelf voor het eerst van m'n leven geblesseerd. Maar evengoed maar proberen, een beetje op de bank te zitten en af en toe een bal te passen. De eerste set hadden we het niet eenvoudig. Er werd flink gepriekt over en weer (iets wat bij ons de eerste set doodnormaal is). Minko riep ons nog toe "de set begint pas bij 15", maar als je dan met 15-6 achterstaat wordt het erg lastig. Al met al een 20-25 verlies. Jammer maar niets aan de hand. 2de set ging erg lang gelijk op. Tot op 26-26 ineens beseften dat we stonden de volleyballen, en beide punten scoorden → 26-28. Ok, 1-1, dat is al beter. 3de set verloren we met 21-25. Weinig boeiende set, we stonden vanaf het begin al 6 punten achter en dat gat is nooit meer goed gemaakt.

Klaar voor de 4de set stonden we weer in het veld. Het ging lekker en kwamen met 20-24 voor. Toen begon er een van de tegenstander goed te serveren. 23-24 voor. De tegenstander was duidelijk tevreden over hun comeback. Een Madjoe-man probeerde dan ook nog even een beetje zand in onze ogen te gooien door luidkeels te schreeuwen: “we gaan door mannen, zei maken de fouten wel!”. Vervolgens serveert hijzelf de bal in het net en winnen we de set met 23-25. De wedstrijd werd nu op conditie beslist. Normaal gesproken moet dat voor ons team vol jonge goden geen enkel probleem zijn. Dat werd het wel. Een veelzeggend 8-15 verlies betekende de tweede verloren wedstrijd dit seizoen. Met toch een klein beetje een gevoel van jammer de kantine in gegaan en daar uitgerekend dat we gewoon nog dik voor stonden en ons op mogen maken voor de laatste wedstrijden richting het kampioenschap.

Verslag VVW H3 - VVW H2 (door Ed)

De eerste wedstrijd tussen H2 en H3 was razend spannend, alhoewel de uiteindelijke uitslag dat niet deed vermoeden. De return-wedstrijd stond aanvankelijk gepland op vrijdag 20 maart en in de Drecht te Enkhuizen, de bijna thuishal van onze grootste concurrent (Madjoe 5). Dat is natuurlijk niks, dus ons aller Rik (op aangeven van Heren 3 met als doel om ons uit ons doen te halen?*) had geregeld dat de wedstrijd op een trainingsavond gespeeld mocht worden.

Voor beide teams was deze wedstrijd belangrijk. Wij van Heren 2 zijn al weken bezig om er voor te zorgen dat we in de thuiswedstrijd op 3 april de kampioensschaal kunnen ophalen. We zijn nu op het punt aangeland dat als we dat willen halen, geen punt meer mogen verspelen. Want anders worden we dat de week later in Westwoud. Bovendien is op 3 april ons aller coach jarig. En wat voor mooi kadootje kan je een coach geven. Heren 3 moest proberen punten te behalen, want al te florissant staan zij er niet voor in de competitie. Om te zorgen voor thuisvoordeel voor Heren 3 werd de wedstrijd op hun trainingsveld gespeeld.

Wonder boven wonder waren we - en dat is voor het eerst dit seizoen - op een trainingsavond met z'n allen aanwezig. Enkel de coach was verhinderd. (Zal wel alvast aan het sparen zijn.)

Pierre, onze vaste aanvoerder en nu ook interim coach, had uren gepiekerd over het tactisch plan. En dat was even simpel als ingenieus: iedereen zou drie sets spelen, dus ieder 1 set aan de kant. Maar niet meer dan 2 man tegelijkertijd per set op de bank.

Bij aanvang van de eerste set hadden we in deze beladen derby ogenschijnlijk de zenuwen niet onder bedwang. De meest simpele tactische plaatsballen werden kwamen meters buiten het veld van heren 3 terecht. Nadat de coach vanaf de zijlijn duidelijk gemaakt had dat het de bedoeling was dat we probeerden de bal bij de tegenstander binnen de lijnen op de grond te laten komen, ging het een stuk beter. (had ie dat maar eerder moeten zeggen!)

Het resultaat was er dan ook naar, met 25 tegen 7 punten ging de set naar ons toe.

Over de volgende drie sets kan kort gedaan worden. Bij Heren 3 ging het vaak niet helemaal goed: de pass was er wel, maar niet zuiver. Ook aanvallend wisten ze niet te scoren. Zal vast wel komen door het goede verdedigen bij ons in het achterveld. Bij ons werd de concentratie een stukje minder, waardoor er regelmatig onnodige fouten werden gemaakt. Desondanks bleek heren 3 niet instaat om maar in de buurt van een setwinst te komen. Met twee keer 25-14 en als laatste set 25-10 waren we weer een stapje dichterbij ons doel van dit seizoen gekomen.

* Nee nee, Ed! Op verzoek van *heren 2* (Erwin kwam ermee) werd de wedstrijd verzet. - *Rik*

Dames 1

Coachcommentaar (door Peter)

[1] Punt voor Dames 1. In een boeiende wedstrijd hebben de volleyballers van VVW Dames 1 geen kans gezien om de zegereeks van het nog altijd ongeslagen Ardea te doorbreken. Na een marathonpartij van 2 uur waar “slechts” 4 sets werden gespeeld, trok Ardea aan het langste eind: 1-3.

De 1e set gingen de dames van VVW mee tot 5-5 maar moesten vervolgens toestaan dat de Heerhugowaardse opponent het initiatief nam en 9 punten op rij maakte, ondanks 2 time-outs. Na deze slechte periode wordt het nog erger en loopt Ardea uit naar 7-18. Het enige wat we konden doen is “volle bak” en met veel risico gaan spelen en dat gebeurde. We komen nog terug naar een zéér acceptabele 16-20, waarna de set wordt uitgespeeld naar 19-25. De 2e set wordt gekenmerkt door een gelijk opgaande strijd tot aan 8-8, waarna we Ardea toch weer laten glippen en bij een 8-12 achterstand pakken we een time-out, waarna we via 12-12 en veel service en aanvalsdruk doorstomen naar een mooie 19-14 voorsprong. Even dreigt er een kink in de kabel te komen op 21-18 maar aanvallend maken we het verschil en slepen met 25-23 de setwinst binnen. De 3e set is een kopie van de 2e set met het verschil dat we vanaf 9-9 de grip op de tegenstander verliezen, nog knap terugkomen maar met 18-25 het hoofd moeten buigen.

De 4e set komen we dan vervolgens prima uit de startblokken, weten nog een mooie voorsprong op te bouwen, maar komen niet onder de druk van Ardea vandaan. Er ontstaat een boeiend puntenverloop met steeds 2-3 puntjes achterstand. Op 15-18 krijgen we dan 3 tegenslagen te verwerken die we als team niet meer te boven komen, wat uiteindelijk 19-25 betekent en een 1-3 verlies van de wedstrijd. In de ogen van de coach hebben we gedaan wat we konden en veel gegeven, zonder voorbehoud een mooie prestatie!. Het spel van Ardea was net iets dwingender en slimmer dan dat van ons. Maar wéér hebben we tegen een sterke ploeg laten zien mee te kunnen en dat is een mooi perspectief voor de komende 6 wedstrijden waarin we 5 keer moeten spelen tegen een ploeg uit het rechter rijtje.

[2] VVW Dames 1 heeft tegen Alvoco D2 een zwaar bevochten 2-3 winst geboekt. Na een 2-2 stand gingen de dames van VVW er met de winst vandoor: 2-3.

De tekenen vooraf waren niet gunstig, er waren 3 mensen afwezig vanwege vakantie e.d., de wedstrijd begon al om 19.00 uur in Alkmaar. Ondanks dat hadden we 7 speelsters op tijd in de sporthal zodat we de wedstrijd konden aanvangen. Het was een stroeve start en we hadden duidelijk last van het vroege tijdstip in combinatie met “de snelle hap” die door Sylvia tijdens de reis naar Alkmaar is genuttigd en waarvan iedereen mee kon genieten. Toch wisten we na een 1-4 voorsprong en een 10-6 achterstand naar een acceptabel niveau te komen en bij 20-20 serveerde Karin de 1e set uit naar 20-25. De 2e set kende een heel mooi verloop, punten maken ging over en weer en de passing was in goede handen van o.a. Wieteke en Erma. Vanaf 16-16 kregen we slecht vat op de prikballen van Alvoco waardoor we toch nog in de problemen kwamen, 20-16 achter. Toch weten we dan als collectief weer terug te komen tot een 21-23 voorsprong wat de verdienste was van de hele ploeg maar vooral van de juiste keuzes van onze aanvallers, die niet alleen hard doorslaan maar afwisselen met de tactische bal. Deze krachtsinspanning zorgt er uiteindelijk toch voor dat de zuiverheid uit ons spel verdwijnt en Alvoco de winst met 25-23 binnen kan trekken.

De 3e set tappen de dames van VVW uit een ander vaatje en laten zien wat ze echt kunnen. Onder leiding van onze topper Eline wordt de aanvalsmachine van VVW aangestuurd over de flanken, met prima aanvalswerk van Karin en Sylvia. Daarbij opgeteld het sterke serveerwerk van Marijke, een paar slimme prikballen van Paula en een paar killbloks van Erma sluiten we de set af met 25-14 setwinst. De 4e set kunnen we de beslissing forceren, maar Alvoco schakelt een tandje bij en onze passing kan niet het juiste antwoord vinden, 9-5 achter. Marijke besluit dan om een bal vanuit de service in één keer bij de tegenstander in het veld te leggen en Wieteke doet nog dat ook, waardoor we de aansluiting weer pakken. Het wordt een boeiend gevecht waarin Paula een fabuleuze redding maakt die door Eline ternauwernood wordt omgezet in een speelbare bal die Marijke er in tikkert, 16-19. Vanaf dat moment rammelt onze organisatie en krijgen we geen bal meer goed weg, met een setverlies van 25-22 tot gevolg. De barrage moet dan uitsluitel geven over de winnaar van de avond. Na een slecht begin herpakken we onszelf en slaat Sylvia een aantal service aces waardoor we weer “de geest krijgen met z’n allen. Een mooie pass wordt door Eline omgezet in een middenbal voor Wieteke die ze er Snoei(jer) hard inslaat en een 9-12 voorsprong betekent. Toch knap want de middenpositie heeft deze avond wat weinig ballen gehad. 11-15 setwinst en 2-3 winst van de wedstrijd.

[3] Belangrijke 3-1 winst voor dames 1 tegen het altijd lastige Simokos 4. In een meer spannend dan goede wedstrijd hebben de dames van VVW een overwinning uit het vuur gesleept en Simokos 4 voor de 2e keer dit seizoen verslagen.

De coach waarschuwde van te voren dat Simokos maar met één bedoeling naar Wervershoof was gekomen, punten halen in de strijd tegen degradatie en voor het eerst in 3 maanden kon Simokos weer beschikken over de vaste spelverdeeler en een complete selectie. Nog voordat we beseften dat de wedstrijd was begonnen stond er al een grote achterstand op het scorebord van 6 punten die uitliep naar 10 punten achter, 4-14. Er lag een soort verlamme deken over het hele team en niemand haalde het normale niveau. Met 4 wissels op de bank zou je kunnen kiezen om een deel van het team even te vervangen, maar ik geloof dan toch meer in vertrouwen geven en er keihard tegenaan gaan. Simokos daarentegen speelde enthousiast en zette met zéér veel servicedruk de passers van VVW voor een hele lastige opgave en we streden dan ook vooral tegen onszelf. Uiteindelijk weten we de set toch nog af te sluiten met een dragelijke uitslag, 19-25 verlies. Met dezelfde basis-zes starten we dan ook in de 2e set, er volgen periodes met kleine oplevingen maar we komen nog steeds niet toe aan het spelen van ons eigen spel. Het team hapert vooral in de opbouw waardoor de afronding niet in stelling gebracht kan worden.

Halverwege de 2e set wordt een dubbele wissel toegepast om te proberen het tij te keren, ook beide time-outs worden aangegrepen om de ploeg weer scherp te krijgen. Dat lukt niet helemaal maar wat de score betreft blijven we beter in het spoor van Simokos. Op het scherpst van de snede worden over en weer punten gescoord, maar is het VVW die de set naar zich toetrekt met 25-23.

Vanaf de 3e set gaat de strijd gelijk op en weten we uiteindelijk een gaatje te slaan van 5 punten, 18-13. Simokos pakt een time-out waarna de voorsprong net zo makkelijk weer weggegeven wordt. Dan zet je jezelf onnodig onder druk wat gezien het setverloop op dat moment niet nodig was geweest. Toch weten we nodige scores te maken en cruciale doortikballen van Simokos van de grond te “vegen”, waardoor we op karakter de set pakken, 25-22. We vieren na de setwinst al bijna de overwinning maar moeten eerst de 4e set nog spelen. In de 4e set geven beide ploegen elkaar weer geen duimbreed toe, maar krijgen we de opbouw beter onder controle. Dan zie je ook dat je als ploeg offensief meer kan brengen en dat vertaald zich in dan al snel op het scorebord. Met een mooie service serie van Sharon sluiten we de set af met 25-16 en winnen we een cruciaal duel met 3-1. De uitvoering was matig, maar de winst telt. Ook héél belangrijk is deze winst in de wetenschap dat alle ploegen uit het rechterrijtje de komende wedstrijden tegen elkaar strijden om niet te degraderen.

[4] De volleybalsters van VVW dames 1 hadden na de overwinning van vorige week weer volop kansen op een overwinning, maar lieten deze tegen Madjoe 3 liggen.

De ploeg begon niet goed aan het treffen met Madjoe 3, vijf opgelegde mogelijkheden werden niet verzilverd en dan heb je het gewoon moeilijk tegen een ploeg die vrijuit en agressief speelt. Op alle onderdelen werden we afgetroefd en ook vanuit de service konden we niet veel scores maken. Madjoe daarentegen scoorde wel regelmatig over de flanken en ook de centrum aanval scoorde veel ballen. Wij wisten daar gewoonweg in de blokkering en verdediging te weinig tegenover te zetten en op deze manier werd Madjoe 3 wel heel gemakkelijk geholpen aan de setwinst in de 1e en 2e set, De 3e set was niet hoogstaand maar we waren scherper als in de eerste twee sets, ook wisten we meer druk vanuit de service te brengen en dat resulteerde in een 25-20 setwinst. De 4e set gingen we door waarmee we in de 3e set waren begonnen en tot de 15-15 was het een gelijkopgaande strijd. Daarna ging het moeizamer, de tegenstander werd sterker en bracht de ballen wat beter naar het net en daar werd gezorgd voor een goede afronding. Ook hadden we als ploeg veel moeite met de korte service van Madjoe 3 waardoor onze opbouw teveel verstoord werd en de aanval vaak moest uitwijken naar de buitenkant. We kregen ze er eenvoudig weg niet goed tegen de grond waardoor de 4e set ook verloren ging met 18 -25.

Het was een wedstrijd waar we met te weinig beleving en passie speelden en we weten dat wij het vooral van keihard knokken moeten hebben. We hadden deze wedstrijd een grote stap naar handhaving kunnen maken, dat is helaas niet gebeurd. Er staan nog 3 wedstrijden op ons programma, waarvan 2 thuiswedstrijden. Laten we met z'n allen deze wedstrijden aangrijpen om er nog 3x “vol” voor te gaan.

Wederwaardigheden van een wedstrijdsecretaris

(door Rik)

[8] Dat deze Darsavond anders zou verlopen dan bedoeld door de NeVoBo wist ik al lang van te voren. VVW's Dames 2 wilde de wedstrijd tegen Asonia verzetten en dat bleek redelijk eenvoudig, hoewel mijn Andijkse confrère net bevallen was en ouderschapsverlof had, waardoor eerst nog de juiste vervangster opgespoord moest worden. Toen nog wat geschuif met trainingen op de afgesproken woensdagavond en iemand bereid vinden om op de stoel plaats te nemen als arbiter, maar dat lukt allemaal wonderwel.

Het verzoek van Antilopen om de partij tegen heren 3 te verzetten, stuitte meteen op heftig verzet bij zowel heren 3 en, want die Medemblikkers schenen veel te vaak dit kunstje te willen flikken. We leken er lange tijd niet uit te komen, maar na de nodige mails, speelde AntiloperJoost het - een week van te voren - alsnog officieel via de competitieleiding, die het argument van de verschoven vakantieperiode billijk vond. Aldus werd heren 3 toch gedwongen zelf een andere datum te kiezen, voordat ze op een verloren vrijdag naar de Drecht of de Banne zouden worden gestuurd. (En ik had nou net heren 3 op twee wedstrijden - D1 en H2 - als scheids aangewezen, als dat maar goed gaat, ik liet me op de training vertellen van wel, overigens zonder harde garanties.)

Competitieleider Jaap deed verrassend genoeg wat moeilijker over de meiden jeugd B wedstrijd, die ik op verzoek van coach B. trachtte te verzetten. Hoewel ik al eerder overeenstemming had bereikt met Julianadorp over een nieuwe speeldatum, werd nu het officiële formulier "aanvraag wedstrijdwijziging" geëist, nog voor vrijdag door beide partijen naar het Regiokantoor te mailen. Julianadorper wedstrijdsecretaris Joke bleek nu net op vakantie, maar via de penningmeester was het donderdag nog net geluk.

De achtste Darsavond van het seizoen kon beginnen.

Twee velden vrij om half acht en nog geen scheids te bekennen voor de overgebleven twee wedstrijden, maar klokslag kwam Wieteke de zaal binnen; eigenlijk te laat, maar lachend met een ontwapenende en verontschuldigende charme, dat dan weer wel, en daarbij aangevend geheel onzeker te zijn van haar arbitrale capaciteiten. Ze ging toch redelijk onvervaard bij de A-meiden op de bok, terwijl ik de B-boys maar opstartte, ik was er toch. Marco was echt te laat en ik bleef maar zitten.

B. bleef op de achtergrond, want in het kader van haar jeugdtraineropleiding nam Sharon het team onder haar hoede. De mannen draaiden niet echt lekker tegen het Monnickendam-Volen-Edam samenwerkingsverband MoVe, dus ze kon zich flink uitleven. Als een volleerd coach van een ploeg in moeilijkheden ijsbeerde Sharon op en neer langs de zijlijn, dat had ze in ieder geval goed onder de knie.

MoVe was het betere team vanavond, hetgeen de coach er niet van weerhield zich op te winden over vermeende discrepanties in de puntentelling, geruggesteund door een bemoeial op de tribune. Wel drie keer, scheids!, gaf hij me de vinger in trio, terwijl zijn pupillen op het punt stonden de derde set op rij te winnen.

Onze mannen van de toekomst deden hun best, maar konden zich niet aan de druk van de tegenstanders ontworstelen. Nou ja, volgende keer beter.

De mannen 4 waren intussen ruim op tijd komen binnendruppelen. Moesten we niet om half negen?, gooide Anco de handen vragend in de lucht. Nee, ik heb 'm verzet naar negen uur, gelijk met de andere wedstrijden, nu er drie wedstrijden zijn verzet. Ik had het zeker wel aan Asonia doorgegeven, wat die waren er nog niet. Waren wij es mooi op tijd om flink lang in te spelen, mocht ook wel eens.

Dames 2 zou ons moeten fluiten, maar die hadden woensdag al gespeeld en ik had niet gecheckt of er wel een scheids zou komen. Ik had Enya nu willen vragen, zou mooi in haar scheidsopleiding passen, maar die was er nou net niet. Rosalie zou binnen haar team horen of er een vrijwilliger was. Gelukkig kwam D2-coach Toon opdagen - ook al zo lekker op tijd - als vertegenwoordiger van zijn team.

We moesten het zonder Johan, Tim en Martijn zien te rooien, maar konden wel Erik als geheim wapen inzetten en hadden *moral support* van D2's Eva, Paulien, Bianca en Dominique. We begonnen on-VVWs goed - zeker door het lange inspelen - en paktten tot eigen verbazing de eerste set. In de tweede set gaven we echter op geheel VVWse wijze de eerste vijf, zes punten weg, waarna we nog steeds volgens prognose alleen nog de achterstand gelijk konden houden. We speelden lang niet beroerd, maar de pass haperde te vaak en we lieten Asonia uitlopen en sets winnen. In de vierde set konden we toch weer bijblijven, maar op 20-20 was ons kruut echter verschoten en moesten we enigszins gefrustreerd ook deze set uit handen geven. Toch niet slecht gespeeld tegen een team uit de top drie.

Naast ons was VVW's Dames 1 in hevige strijd verweekeld met Ardea. Net een set gewonnen van de bovenst, blies Marijke haar wangen bol met het zweet op haar voorhoofd, toen ik naar de stand van zaken informeerde. Ardea stond ongeslagen, maar wel aangeslagen bovenaan en nu in de derde set ging de zware strijd onverminderd door. De liefhebber kon er voor gaan zitten en er nog geruime tijd van genieten. Syl had haar draai weer volledig gevonden in de ploeg, Eline zat er goed bij als spelverdeeler, Sharon en Karin ramden lekker op buiten, Dominique serveerde hard en droog scherp dalende ballen, Paula wist ze mooi weg te leggen en Wieteke was ook niet verkeerd bezig op het midden. Die heksen uit Heerhugowaard (heksen alleen effe voor de allitteratie) hadden echter net even wat meer macht en dwongen daardoor het geluk af. Onze meiden wisten het huzarenstukje van de tweede set niet meer te herhalen, maar konden toch tevreden terugkijken op één van de betere wedstrijden tot nu toe - en dat tegen de bovenst!

Aan de andere kant van de zaal waren heren 1 en 2 inmiddels allang klaar, dus kon eenieder zich aan de zesde set gaan wijden. Dames 3 zat aan haar gebruikelijke tafeltje, maar helemaal voorin waren er nog genoeg mannen 4 aanwezig en dat is niet zo vaak het geval, wanneer ik eindelijk in de kantine verschijn, dus schoof ik daar aan. In de laatste VolleyTreffers stond wel degelijk dat onze wedstrijd om negen uur zou beginnen, had ik inmiddels ontdekt. Anco had 'm nog niet gehad, riposteerde deze mijn aanval - nou ja, moest je maar te trainen komen. Gelukkig had ik altijd reserve-exemplaren bij me, dus kon ik hen nu overhandigen; ook gelijk maar aan Bianca, die hem nog nooit gehad scheen te hebben - moet je maar een goed adres doorgeven en niet in Medemblik gaan wonen.

Toen het voorin leger begon te worden, zocht ik achterin toch weer Dames 3 op, waarbij aspirant vierde lid Brenda vanavond was vervangen door - nee maar! - Marita, niet meer blond, maar inmiddels een brunette. De bevellingen waren al achter de rug, maar Debbie vertelde over de vermoeienissen van en bemoeienissen met het opvoeden van een tweeling-baby (niet van haar overigens) en het halen van medicijnen voor de moeder op de manier, zoals ik vroeger geld van mijn vaders rekening moest halen. De Boerenleenbank van Zwaagdijk wist echter meteen wie ik en wie mijn vader was, zonder zelfs mijn naam te hoeven noemen (dat was dan wel ruim dertig jaar geleden), terwijl een apotheek tegenwoordig toch iets meer informatie wenste dan alleen een naam, die ook nog eens zeer algemeen in Nederland voorkwam.

Het zou de laatste Darsavond van Dames 3 dit seizoen zijn en daarmee de laatste keer dat zij door hun *personal waiter* Rob (die volgend seizoen niet meer achter de bar zou staan) in de watten werden gelegd, hetgeen hun volledig tegenstond. Ze zouden graag zien, dat hij speciaal voor hun toch ook volgend seizoen weer zijn opwachting in de Dars zou maken om de daardoor beter smakende drankjes te serveren. Rob "Underscore" Sneeboer was welwillend, maar kon niets beloven. Hij zette - in D3-context - misschien wel voor de laatste keer een enorm glas water voor Frieda neer. De stofzuiger was al geweest, toen we eindelijk de Dars en Rob achter ons lieten.

[9] De DAT- en de DCC-recorder en de minidisc-speler werden door Sony en Philips geïntroduceerd als opvolgers van de cassetterecorder, maar zouden het allemaal niet halen (aan de DCC-recorder met bijbehorende stereo-installatie, die ik in de zomer van 1993 aanschafte, zit nog een volleybalverhaal vast van een dreigende levenslange schorsing door het toenmalige speelcentrum en het daaruit voortvloeiende redacteurschap van de VolleyTreffers, maar het zou te ver voeren... *Sometimes you've got to face the music* - ik ben er nog en het speelcentrum niet). Eerst nam het zelf branden van CD's de markt over, later gevolgd door de mogelijkheden van een nieuw digitaal muziekformaat: MP3.

Het Regiokantoor had voor de H1-wedstrijd geen scheids kunnen aanwijzen en Henry had de wedstrijd van de jB-meiden van onze site gehaald (de wedstrijd van woensdag tegen hetzelfde team was een ingehaalde uitgestelde bijgevoegde wedstrijd geweest en dus niet een vervroegde, zoals Henry kennelijk had gedacht), maar voor de rest kon het wel eens een standaard Darsavond gaan worden. De nog geblesseerde Richard wou z'n eigen wedstrijd wel fluiten en de meiden wisten dat ze wel degelijk moesten spelen en Dames 2 dat ze wel degelijk moesten fluiten. *So let's play ball!*

Ik had VVW's Dames 1 deze avond op twee wedstrijden gezet als scheids, te beginnen met de vroege zeven uur wedstrijd van de B-jongens, maar op dit tijdstip was er nog niemand te bekennen. Door een telefoontje aan Karin werd een inmiddels bij mij gerezen vermoeden bevestigd: ze hadden alleen op de jeugd A wedstrijd van half acht gerekend, waarvoor Eline zou opdraven. Terwijl ik de teams al had gemaand tot inslaan en serveren, was Karin echter binnen 5 minuten present om de arbitrage van de eerste wedstrijd op zich te nemen. Klasse, Karin!

Mijn eigen team was inmiddels al aan het inspelen, maar Martijn moest eerst nog huiswaarts keren om de vergeten shirts op te halen. Ik had onze wedstrijd op veld 1 gezet, omdat we door heren 1 (Breg) gefloten zouden worden, maar Pierre wilde toch wel van veld ruilen, omdat ze een belangrijk duel tegen Madjoe 5 moesten uitvechten, waarbij de ballen weleens hoger van de verdedigende armen konden opstuiten dan comfortabel was onder het schuin lopende dak boven veld 3. Snoever. Nou, dan wisselden we toch van veld? Maakte mij niet uit. Wij konden veel beheerster passen.

Heren 4 speelde tegen Simokos 2(!), maar alleen die krullebol was echt gevaarlijk met z'n onhandelbare sprongservice en z'n onhoudbare smash en we waren eindelijk weer eens compleet met negen man, dus Anco kon heel wissel(ge)vallig spelen.

We speelden de laatste tijd lang niet slecht; de afgelopen twee wedstrijden hadden we van top drie teams een set afgesnoept met 27 en 28 punten en ook nu tegen deze middenmoter hielden we dit vol door de eerste set met 27 punten te winnen. De avond was al goed, maar het kon nog veel beter. Tim wist de krullebol af en toe te blokken en af en toe sloeg hij hopeloos uit en af en toe scoorde hij genadeloos. In de tweede set werd ik gewisseld, omdat ik zijn sprongservice onmogelijk onder controle kon krijgen. Aan de andere kant werd een jeugdspeler genadeloos afgestraft op z'n zwakke pass. De tweede set wonnen we dik en ik - *of all people* - kon tot mijn eigen verrassing de derde set uitserveren in een serie van vier. We hadden gewonnen! Wie kon zich dat nog heugen?

De vierde set moest ook nog gespeeld worden en geheel volgens het geijkte patroon ging dit net wat minder. We gaven de set maar net weg, maar dat deed niets af aan de vreugde van de victorie.

Naast ons was heren 2 nog in een heftige strijd verwickeld met Madjoe 5. Otto Laan (geen familie) had al van te voren aangekondigd dat hij zich vandaag had aangemeld bij het Regiokantoor als vrijwilliger om heren 1 tegen Simokos te fluiten, zodat hij weer eens een broodnodige plus achter zijn naam zou krijgen, want Madjoe leverde - net als VVW! - te weinig scheidsrechters. Dat was dus weer mooi geregeld, zodat ik me geheel en al aan VVW's Dames 1 tegen Simokos 4 kon gaan wijden.

De selectie van Peter was compleet, tien vrouw sterk, maar de zes in het veld lieten evengoed het slechtste begin van een wedstrijd zien, dat ik dit seizoen heb moeten aanschouwen. Geen pass kwam goed aan, geen bal werd goed behandeld. Dit duurde tot halverwege de set, maar toen stonden ze inmiddels 10 punten achter. Ze kwamen nog wel redelijk terug, maar het was *too little, too late*.

De wedstrijd begon pas echt in de tweede set. De punten gingen gelijk op en Peter moest alle zeilen bijzetten om de set naar een goed einde te dirigeren. Beide time outs werden benut en ook een dubbele wissel - beide scheidsen van vanavond, Eline en Karin, werden met succes in het veld gebracht (fluiten, goed voor u); met 2 punten verschil werd de set uit het vuur (om niet te zeggen voor de poorten van de hel weg) gesleept.

De ommekeer was daar en het harde werken werd in de volgende sets voortgezet. Simokos gaf zich echter niet zomaar gewonnen en boden verzet met nog steeds een sterke service en geniepige balletjes. Onze meiden hadden overal een antwoord op al hadden ze dan af en toe moeite met het formuleren ervan. Alleen aan het eind maakte Sharon er geen punt meer van, of liever juist een heleboel door de vierde set en daarmee de wedstrijd uit te serveren met een indrukwekkende serie van 10 (of zeker daar in de buurt). Een dik verdiende 3-1 overwinning voor VVW's Dames 1. De scheids kreeg ondanks de spanning in de wedstrijd niet al te veel voor z'n kiezen. Touché of niet, last van een bal van VVW's Dames 2 uit het veld ernaast of niet, geen grote discussies. Alleen toen ik Simokos affloot voor schermen - het zijn vrouwen - was er zoals gewoonlijk wat meer uitleg nodig. Niets nieuws onder de tl-buizen van de Dars.

Alle wedstrijden waren weer tot een goed einde gebracht, maar in de kantine moest ik nog het een en ander regelen. Komende woensdag zou heren 3 tegen Antilopen en de weer erop H3 tegen H2 gespeeld worden, maar zat er geen voetbal in de hal na onze training?, vroeg Pierre zich af. Voor de zekerheid maar informeren: Bart zou het graag willen, maar het was niet het geval, dus we konden rustig even uitlopen. Westvolver wilde de wedstrijd tegen heren 1 op de volgende Darsavond verzetten, wist Marco al wat en wanneer? De mannen waren er nog niet uit, dus afwachten maar. Ondertussen was Dion achter de bar me kwijtgeraakt, maar wist mijn eerder bestelde tosti toch warm af te leveren. Ik zette me neer aan de tafel bij Dames 1 en pikte één frietje mee van wat ik een groepsstatatje veronderstelde te zijn, want zowel Marijke als Toon tastten toe, maar er scheen toch enige exclusiviteit op te rusten. Nou ja, ik had al een tosti op.

De tafel van Dames raakte verlaten - Karin was nog even kleffie met 'r Jeffie, voor ze samen huiswaarts keerden - maar aan de stamtafel van Dames 3 bleef een hardnekkig groepje jeugd van tegenwoordig plakken. Bedtijd hoor!, vermaande ik, terwijl ik mijn jas aantrok, zonder enige hoop op positief resultaat het groepje, en Eva vond het dan ook een beter idee dat ik weer zou gaan zitten. Laat ik dan maar de wijste zijn, stond Erik verrassend genoeg op; dat maak je maar één keer mee, voegde hij er met opgeheven vinger aan toe en of ik het vader Ko maar wilde laten weten. De rest volgde nog verrassender zijn voorbeeld en Tim bood buiten op de parkeerplaats zelfs aan de shirts te wassen, terwijl Anco ze deze keer toch aan mij had overgedragen; ik wierp hem gezwind de tas toe, terwijl Roger Glover vol overgave "*love is everything, it can make you sing*" uit de buitenspeakers brulde. De jeugd van Wervershoof wordt toch redelijk goed opgevoed. "*Love is all, when you starting to fall, you've got something to lean on!*" riep de kikker achter me aan, toen ik achter Paulien aan van de Dars wegfietste.

Het seizoen schoot alweer aardig op; nog twee Darsavonden te gaan, die we bewaren voor de volgende VT - de laatste van het seizoen(?).